

Το προσκύνημα της Μητροπόλεως Ελευθερουπόλεως στην Λέσβο 3-7 Μαΐου 2025

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ελευθερουπόλεως](#)

Με τη βοήθεια του Θεού και την ευλογία των ουρανίων δυνάμεων, η Ιερά Μητρόπολις Ελευθερουπόλεως πραγματοποίησε, με ιδιαίτερη επιτυχία και πνευματική καρποφορία, προσκυνηματική εκδρομή στο νησί της Μυτιλήνης (3-7 Μαΐου) - έναν τόπο αγιασμένο από τη ζωντανή παρουσία της πίστεως, τη μαρτυρία των Αγίων και το άρωμα μιας πλούσιας λειτουργικής και λαϊκής παράδοσης.

Η εκδρομή τελέστηκε υπό την αιγίδα και την πατρική καθοδήγηση του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ. Χρυσοστόμου, ο οποίος και συνόδευσε τον όμιλο

των προσκυνητών καθ' όλη τη διάρκεια του οδοιπορικού.

Αφορμή και αφετηρία για τη διοργάνωση αυτής της ευλογημένης πορείας υπήρξε η πανήγυρη του Παμμεγίστου Ταξιάρχου Μιχαήλ στον Μανταμάδο, ενός από τα πιο ιστορικά και σεβάσματα προσκυνήματα του Αιγαίου. Από το ιερό αυτό σημείο, και με αφετηρία τη μνήμη και την τιμή των επουρανίων δυνάμεων, ξεκίνησε μια πνευματική πορεία γεμάτη ευλογία, κατάνυξη και προσωπική ενίσχυση, μέσα από επισκέψεις σε ιερά προσκυνήματα, ιστορικά μοναστήρια και τόπους όπου η θεία Χάρις εξακολουθεί να ενεργεί με μυστικό αλλά ζωντανό τρόπο.

Για όλους τους συμμετέχοντες, το προσκύνημα αυτό δεν υπήρξε απλά μια εκδρομή αναψυχής, αλλά μια βιωματική εμπειρία πίστεως και Χάριτος· μια ευκαιρία να έλθουν σε επαφή με την πνευματική κληρονομιά της Λέσβου και να αναθερμάνουν την καρδιά και τον νου τους με την παρουσία του Θεού και των Αγίων Του.

Οι εκδρομείς αναχώρησαν από την Ελευθερούπολη το απόγευμα του Σαββάτου, με προορισμό το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Εκεί οι προσκυνητές επιβιβάστηκαν στο πλοίο με προορισμό τη Λέσβο, πλέοντας νύχτα προς το νησί του φωτός και της παράδοσης. Με τις πρώτες ακτίνες του ήλιου της Κυριακής να χρυσίζουν τον ορίζοντα, το πλοίο κατέπλευσε ήρεμα στο λιμάνι της Μυτιλήνης, σηματοδοτώντας την έναρξη μιας ημέρας γεμάτης πνευματικά βιώματα και ιερές συγκινήσεις. Χωρίς καθυστέρηση, οι συμμετέχοντες στο προσκύνημα επιβιβάστηκαν στο λεωφορείο και κατευθύνθηκαν στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Ταξιάρχου Μιχαήλ στον Μανταμάδο, έναν από τους πλέον γνωστούς και σεπτούς τόπους

λατρείας της Λέσβου.

Στον ιερό αυτό χώρο, όπου η Παράδοση και η πίστη των αιώνων διασώζουν τη θαυμαστή εμφάνιση και σωτήρια παρέμβαση του Αρχιστρατήγου Μιχαήλ, οι προσκυνητές προσκύνησαν με δέος και ευλάβεια την περίφημη ανάγλυφη εικόνα του Ταξιάρχη — μια μοναδική μορφή, που κατά την τοπική παράδοση φιλοτεχνήθηκε με το αίμα των σφαγιασθέντων από άπιστους μοναχών, μαρτυρώντας τον ηρωισμό, την πίστη και το έκπαγλο θαύμα.

Η ιερή επίσκεψη κορυφώθηκε με τη συμμετοχή στην πανηγυρική Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, κατά την οποία συμμετείχε και ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, με άλλους αρχιερείς και κληρικούς, μέσα σε μια ατμόσφαιρα βαθιάς ευλάβειας, ιερής κατάνυξης και θείας μυσταγωγίας. Η λειτουργική σύναξη αποτέλεσε αληθινή πνευματική αναψυχή για όλους, με το Άγιο Πνεύμα να φέρει αγαλλίαση στις καρδιές των παρισταμένων και τη χάρη του Αρχαγγέλου να συνοδεύει την κοινή προσευχή και δοξολογία.

Το απόγευμα, οι εκδρομείς επέστρεψαν στην πόλη της Μυτιλήνης, για να συνεχίσουν το ευλογημένο τους οδοιπορικό με επισκέψεις σε δύο από τους σημαντικότερους ιερούς ναούς της πρωτεύουσας του νησιού, οι οποίοι αποτελούν όχι μόνο πνευματικά ορόσημα αλλά και λαμπρά δείγματα εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.

Πρώτος σταθμός της απογευματινής διαδρομής ήταν ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός του Αγίου Αθανασίου, που δεσπόζει επιβλητικά στο ιστορικό κέντρο της

πόλεως της Μυτιλήνης και αποτελεί την έδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ερεσού και Πλωμαρίου. Ο περικαλλής αυτός ναός, με το περίτεχνο γοτθικού ρυθμού κωδονοστάσιό του, συνδυάζει στοιχεία νεοκλασικά και βυζαντινά, αντικατοπτρίζοντας τη μακραίωνη εκκλησιαστική και πολιτισμική παράδοση του τόπου.

Ξεχωριστό πνευματικό θησαύρισμα του ναού αποτελεί η φύλαξη του ιερού άφθαρτου λειψάνου του Αγίου Θεοδώρου του Βυζαντίου, του εν Μυτιλήνη μαρτυρήσαντος Νεομάρτυρος, ο οποίος απαγχονίσθηκε το 1795 για την πίστη του στον Χριστό. Το ιερό αυτό κειμήλιο προσφέρει στους προσκυνητές την ευλογημένη δυνατότητα να κοινωνήσουν της χάριτος των Αγίων, να αντλήσουν πνευματική ενίσχυση και να αναθερμάνουν την πίστη τους.

Στη συνέχεια, οι προσκυνητές μετέβησαν στον μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό του Αγίου Θεράποντος, ο οποίος εντυπωσιάζει με τον επιβλητικό του όγκο και την ιδιόμορφη νεογοτθική και βυζαντινή αρχιτεκτονική του σύνθεση. Χτισμένος σε περίοπτη θέση πλησίον του λιμανιού, ο ναός αυτός αποτελεί χαρακτηριστικό τοπόσημο της Μυτιλήνης και είναι αφιερωμένος στον Άγιο Θεράποντα, θαυματουργό ιατρό και προστάτη των ασθενούντων.

Εκεί, μέσα σε κλίμα προσευχής και σιωπηλής κατάνυξης, οι συμμετέχοντες ανέπεμψαν δέηση, ζητώντας την πρεσβεία και τη μεσιτεία του Αγίου. Οι επισκέψεις αυτές αποτέλεσαν στους προσκυνητές όχι μόνο ευκαιρίες για προσευχή και πνευματική αναψυχή, αλλά και γνωριμία με την πλούσια εκκλησιαστική και καλλιτεχνική παράδοση της Μυτιλήνης, που διατηρείται ζωντανή στο πέρασμα των αιώνων.

Την επομένη ημέρα η προσκυνηματική πορεία συνεχίστηκε με τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στην Ιερά Μονή του Αγίου Ραφαήλ στη Θερμή, σε κλίμα κατανύξεως και ιερού δέους. Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, περιστοιχιζόμενος από ιερείς και διακόνους, ενώ πλήθος ευλαβών προσκυνητών συμμετέσχε στη Θεία Λατρεία.

Ο τόπος τούτος, ιερός και αγιασμένος από την παρουσία, τη ζωή και το μαρτύριο των Νεοφανών Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, αποτελεί σταθερό σημείο αναφοράς για χιλιάδες πιστούς που καταφθάνουν από κάθε γωνιά της Ελλάδας και του κόσμου για να ζητήσουν την πρεσβεία και τη θαυματουργική επέμβαση των Αγίων.

Η χάρη των Αγίων, που φανερώθηκαν με θαυμαστό τρόπο τον 20ο αιώνα, όπως εξήγησε λεπτομερώς στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης, διαπερνά τον αέρα του μοναστηριού και προσφέρει στους προσκυνητές πνευματική ενίσχυση, ελπίδα και παρηγορία. Η Θεία Λειτουργία, μέσα στο περιβάλλον αυτό της σιωπής, της προσευχής και του φωτός της Αναστάσεως, κατέστη αληθινό κέντρο πνευματικής ανάτασης, με τις καρδιές όλων να πλημμυρίζουν από ειρήνη και ευγνωμοσύνη.

Στη συνέχεια, οι εκδρομείς είχαν την ευκαιρία να περιηγηθούν σε τρεις από τις πιο χαρακτηριστικές και ιστορικές περιοχές της Λέσβου, απολαμβάνοντας τη μοναδική φυσική ομορφιά του νησιού, την παραδοσιακή αρχιτεκτονική και την έντονη παρουσία της πίστης και της λαϊκής ευσέβειας που διαπερνά την τοπική

ζωή. Πρώτος σταθμός ήταν ο Μόλυβος (η αρχαία Μήθυμνα), ένας από τους ωραιότερους παραδοσιακούς οικισμούς του Αιγαίου, χτισμένος αμφιθεατρικά στις βόρειες ακτές του νησιού.

Το βλέμμα αιχμαλωτίζεται από το επιβλητικό μεσαιωνικό κάστρο που δεσπόζει στην κορυφή του λόφου, ενώ τα λιθόστρωτα καλντερίμια, τα παλαιά αρχοντικά και η ανεπιτήδευτη ομορφιά της λαϊκής αρχιτεκτονικής δημιουργούν μια αίσθηση επιστροφής σε περασμένες εποχές. Οι προσκυνητές περπάτησαν με ηρεμία στα γραφικά σοκάκια, βιώνοντας τη γαλήνη και την αρχοντιά ενός τόπου όπου η φύση και η ιστορία συνυπάρχουν αρμονικά.

Ιδιαίτερη πνευματική στιγμή της παραμονής στον Μόλυβο αποτέλεσε η επίσκεψη στον Ιερό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος, όπου φυλάσσεται η εικόνα της Αγίας Άννης, χρονολογούμενη από τον 5ο αιώνα, πολύτιμο κειμήλιο πίστεως και ιστορικής μνήμης.

Στη συνέχεια η διαδρομή οδήγησε στην Πέτρα, όπου δεσπόζει επάνω σε απόκρημνο βράχο η Παναγία η Γλυκοφιλούσα — ένα από τα πιο σημαντικά προσκυνήματα της Λέσβου. Ανεβαίνοντας τα 114 λιθόκτιστα σκαλοπάτια που οδηγούν στον Ιερό Ναό, οι προσκυνητές δεν ένιωσαν τόσο σωματική κόπωση, όσο μια συγκινητική πνευματική ανάβαση· μία πορεία καρδιάς και πίστεως που κορυφώθηκε με την προσευχή μπροστά στην θαυματουργή εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου — της Γλυκοφιλούσας, της Μητέρας της στοργής και της παραμυθίας.

Η περιήγηση ολοκληρώθηκε στο ιστορικό κεφαλοχώρι της Αγιάσου, έναν τόπο

φημισμένο για τη βαθιά θρησκευτική του παράδοση, την πλούσια λαϊκή τέχνη και το μοναδικό πολιτισμικό του χρώμα. Εκεί, οι προσκυνητές επισκέφθηκαν τον περίφημο Ιερό Ναό της Παναγίας της Αγίας Σιών (Αγιασώτισσας), όπου φυλάσσεται η θαυματουργή εικόνα της Θεομήτορος, έργο το οποίο η Παράδοση αποδίδει στον Ευαγγελιστή Λουκά.

Μαζί με την εικόνα, ο ναός στεγάζει και πολύτιμα ιερά κειμήλια αιώνων, που μαρτυρούν την αδιάλειπτη πνευματική ζωή του τόπου. Η Αγιάσος, με τον ευσεβή και φιλόξενο λαό της, τις παλαιές τελετουργικές παραδόσεις και την κατανυκτική της ατμόσφαιρα, προσέφερε στην αποστολή ένα τελευταίο βίωμα βαθιάς πίστεως και πολιτισμικής πληρότητας, επισφραγίζοντας με ιδανικό τρόπο τη χαριτόβρυτη αυτή προσκυνηματική διαδρομή στη Λέσβο.

Την επομένη ημέρα, η αποστολή κατευθύνθηκε προς το Πλωμάρι, έναν τόπο παραδοσιακό και φιλόξενο, γνωστό όχι μόνο για τη μακρά ιστορία του στην παραγωγή του ονομαστού ούζου, αλλά και για τη ζεστασιά των ανθρώπων του και τη γνήσια αιγαιοπελαγίτικη φυσιογνωμία του. Στα λιθόστρωτα σοκάκια του Πλωμαρίου, με την πανοραμική θέα προς το απέραντο γαλάζιο, οι προσκυνητές απόλαυσαν στιγμές χαλάρωσης και επαφής με τη ζωντανή παράδοση της τοπικής κοινωνίας, όπου η πίστη και η παράδοση εξακολουθούν να διαμορφώνουν τον καθημερινό βίο.

Επόμενος σταθμός υπήρξε η ιστορική Ιερά Μονή Λειμώνος στην Καλλονή, ένα από τα σημαντικότερα μοναστικά κέντρα της Λέσβου και ευρύτερα του

Βορειοανατολικού Αιγαίου. Η Μονή, αφιερωμένη στον Άγιο Ιγνάτιο τον Αγαλλιανό και ανακαινισμένη τον 16ο αιώνα από τον Άγιο Ιγνάτιο τον εκ Μηθύμνης, φέρει μέχρι σήμερα ανεξίτηλα τα ίχνη της πνευματικής, παιδευτικής και εθνικής της προσφοράς.

Οι προσκυνητές περιηγήθηκαν στους χώρους της Μονής, ασπάστηκαν με ευλάβεια τα ιερά λείψανα και θαύμασαν το πλούσιο εκκλησιαστικό μουσείο και τη βιβλιοθήκη, η οποία περιλαμβάνει σπάνια χειρόγραφα, παλαίτυπα και ιστορικά έγγραφα που φανερώνουν τον παιδευτικό και πνευματικό πλούτο του τόπου. Η σιωπή του μοναστηριού, διαπερασμένη από τη διαχρονική προσευχή, προσέφερε στην αποστολή μια ακόμη ευκαιρία πνευματικής ανάτασης και εσωτερικής περισυλλογής.

Ακολούθησε προσκύνημα στην Ιερά Μονή Υψηλού, η οποία είναι χτισμένη σε ένα ύψωμα του δυτικού τμήματος της Λέσβου, αγκαλιασμένη από την άγρια και επιβλητική φύση. Η Μονή, αφιερωμένη στον Άγιο Ιωάννη τον Θεολόγο, ιδρύθηκε τον 9ο αιώνα και αποτελεί ένα από τα αρχαιότερα μοναστήρια του νησιού, με έντονη παρουσία στο ιστορικό και πνευματικό γίνεσθαι της περιοχής.

Οι προσκυνητές ανέβηκαν στον χώρο της Μονής με διάθεση ευλαβική και κατανυκτική, απολαμβάνοντας ταυτόχρονα τη γαλήνη του τοπίου και την αίσθηση απομόνωσης που προσφέρει ο τόπος. Στο καθολικό του μοναστηριού, με τη λιτή και κατανυκτική του ατμόσφαιρα, τελέσθηκε δέηση και δόθηκε η ευκαιρία για σιωπηλή προσευχή, μέσα σε μια αύρα νηπτικής ηρεμίας που διαπερνά τον επισκέπτη.

Η ημέρα ολοκληρώθηκε στην ιστορική Ερεσσό, γενέτειρα της περίφημης ποιήτριας Σαφούς, όπου το φως του δειλινού φώτισε την πορεία της αποστολής προς τον τάφο του Αγίου Ανδρέου (650-740 μ.Χ), πατερικής μορφής, οσιακής βιοτής.

Ο ιερός αυτός τόπος, κρυμμένος μέσα στην ταπεινότητα του τοπίου και διαποτισμένος από την ευωδία της αγιότητας, αποτελεί πηγή πίστεως, προσευχής και σιωπηλής μαρτυρίας για τους προσκυνητές. Εκεί, σε κλίμα βαθιάς κατάνυξης και ιερής σιγής, τελέστηκε δέηση, αφήνοντας ανεξίτηλη εντύπωση καρδιακής εγγύτητας με τον Άγιο, τον ποιητή του Μεγάλου Κανόνας, που έγινε για τους συμμετέχοντες σημείο ελπίδας και πνευματικού προσανατολισμού.

Το πρωί της Τετάρτης, η αποστολή συγκεντρώθηκε για την αναχώρηση από τη Μυτιλήνη, ύστερα από ημέρες γεμάτες πνευματικές εμπειρίες, προσευχή και κατάνυξη. Με τα βλέμματα στραμμένα στο λιμάνι και τις καρδιές πλημμυρισμένες από ευγνωμοσύνη, οι προσκυνητές επιβιβάστηκαν στο πλοίο με προορισμό την Καβάλα, αφήνοντας πίσω τους έναν τόπο ιερό, ευλογημένο από την παρουσία σαράντα περίπου Αγίων και τη ζωντανή μαρτυρία της πίστεως. Το ταξίδι της επιστροφής κύλησε ήσυχα, σαν απόηχος των ημερών που προηγήθηκαν, γεμάτος σκέψεις, αναμνήσεις και δοξολογία.

Το απόγευμα, η αποστολή επέστρεψε στην Ελευθερούπολη, μεταφέροντας όχι μόνο τις εικόνες και τις εντυπώσεις από τα προσκυνήματα της Λέσβου, αλλά κυρίως την πνευματική ευλογία που απορρέει από την επαφή με τα ιερά λείψανα, τους αγιασμένους τόπους και τη χάρη των Αγίων.

Η καρδιά κάθε προσκυνητή ήταν πλέον φωτισμένη από την ενίσχυση της πίστεως,

γαλήνια από τη ζωντανή εμπειρία της εν Χριστώ κοινωνίας και γεμάτη από την
αθόρυβη αλλά δυναμική χαρά που γεννά η παρουσία του Θεού στη ζωή του
σύνης και
αραμείνει

